Şedinţa solemnă a Uniunii naţionale a studenţilor creştini-români

Depunerea mandatelor. — Cuvântările d-lor dr. Şerban Milcoveanu şi Viorel Trifa. — Studenţimea română-creştină deschide un nou capitol. — Noui principii pentru activitatea de viitor. — 100 burse susţinute de d. Stelian Popescu, directorul ziarului nostru

După o prigoană care nu a cunoscut nici un fel de margini, organizaţiile studenţimii noastre şi-au reluat firul întrerupt oficial mai bine de doi ani.

In vederea depunerii mandatelor actualelor comitete ale Uniunii naţionale a studenţilor creştini români şi Centrului studenţesc Bucureşti şi a alegerii noilor conducători ai studenţimii, s'au convocat eri, în şedinţă comună, la „Casa Studenţească", consiliul suprem al Uniunii şi adunarea generală a Centrului Bucureşti.

Au participat astfel consilierii centrelor studenţeşti: Bucureşti, Cluj, Iaşi, Cernăuţi, Chişinău, Oradea, Arad, Timişoara şi Sibiu, precum şi conducătorii studenţimii bucureştene.

Adunarea a fost prezidată de d. dr. Şerban Milcoveanu, preşedintele Uniunii naţionale a studenţilor creştini români (U. N. S. C. R.), asistat de d-nii: Viorel Trifa, preşedintele Centrului studenţesc Bucureşti şi N. Stăpânoiu, şeful poliţiei studenţeşti.

Inainte de a fi deschisă şedinţa, s'a intonat „Sfântă tinereţe legionară".

Cuvântarea d-lui dr. Şerban Milcoveanu, preşedintele Uniunii naţionale a studenţilor creştini români

Declarând şedinţa deschisă, d. dr. **Şerban Milcoveanu**, preşedintele Uniunii naţionale a studenţilor creştini români, a rostit următoarele:

100 burse susţinute de d. Stelian Popescu, directorul ziarului nostru

Inainte de a intra în ordinea de zi, ţiu să vă aduc la cunoştinţă că d. Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul" şi ctitor al acestei clădiri, a hotărît ca — odată cu revenirea „Casei studenţeşti" celor pentru cari a fost ridicată — să acorde din caseta d-sale personală 100 burse, reprezentând masa zilnică a 100 studenţi refugiaţi din Basarabia, Bucovina şi Transilvania.

Cu această ocazie îi reînoim sentimentele dv. de recunoştinţă şi — ca interpreţi ai studenţimii — îi vom adresa mulţumirile noastre.

IN LOC DE DARE DE SEAMA

Intrând în ordinea de zi, d. dr. Şerban Milcoveanu a continuat:

In consiliul de astăseară comitetul nostru îşi depune mandatul şi urmează să se aleagă un nou comitet.

Comitetul nostru, ales în Noembrie 1936, şi-a prelungit mandatul peste limita obişnuită, fiind constrâns de împrejurările politice excepţionale să păstreze mai departe chiar din temniţă şi exil conducerea studenţimii.

Conform tradiţiei ar trebui să facem astăzi un bilanţ de activitate. Renunţăm, pentrucă întreaga noastră arhivă ne-a fost confiscată de fosta Siguranţă generală.

Relev însă că în cursul conducerii noastre s'au petrecut următoarele evenimente:

Confundarea totală a vieţii studenţeşti cu mişcarea legionară, atât ca atitudine, cât mai ales ca suflet.

Precizarea politicii externe româneşti alături de axa Roma-Berlin, în urma adeziunii spontane a studenţimii la memoriul Căpitanului, în Noembrie 1936.

Precizarea politicii interne româneşti prin indicarea cangrenei în persoana lui Carol II şi iniţierea unei legături între Căpitan şi d. Maniu, în Aprilie 1937.

Inceperea marei prigoane, în 1938, care a lovit întâi studenţimea şi apoi mişcarea legionară.

Asasinarea în massă a preşedinţilor şi conducătorilor studenţimii, în noaptea măcelului din 21/22 Septembrie 1939.

Infrângerea duşmanului prin biruinţa legionară din Septembrie 1940.

De îndată ce vom relua arhiva confiscată de siguranţă, acestea toate vor fi publicate, împreună cu activitatea studenţimii dela 1934 încoace.

GANDURI DE VIITOR

In această seară, însă, gândurile noastre se îndreaptă înainte, spre viitor. *In Septembrie 1940 studenţimea română creştină încheie un capitol şi deschide un nou capitol.* Capitolul pe care îl încheiem a fost lupta împotriva vrăjmăşiei şi duşmanilor dinafara noastră a studenţimei şi a mişcării legionare. Această luptă începută protestatar în 1922, a fost dusă în armată organizată începând din 1934, când la conducerea studenţimii au venit camarazii preşedinţi martiri Traian Cotigă şi Gheorghe Furdui.

Din acest capitol pe care îl încheiem, propunem să se împărtăşească noilor genraţii de studenţi următoarele:

1) Primul număr din „Cuvântul Studenţesc" să reediteze vechile articole cu caracter de veşnicie; al doilea număr să publice ceeace a fost oprit de cenzură în activitatea studenţimii începând dela 1934 şi al treilea număr să cuprindă istoricul organizaţiilor studenţeşti prin provinciile pierdute şi cele rămase.

2) Celelalte numere din „Cuvântul Studenţesc" să fie închinate memoriei conducătorilor martiri ai studenţii: Tr. Cotigă, G. Furdui, Al. Cantacuzino, I. Caratănase, I. Bozintan, Gh. Pihu, I. Antoniu, Th. Todose, V. Dragomirescu, P. Craja, I. Spinu, M. Goga, etc. etc. şi să cuprindă viaţa şi fapta lor ca într'o arhivă.

3) Să se organizeze în Casa Studenţească un muzeu cuprinzând fotografiile, publicaţiile şi toate amintirile dragi din viaţa studenţească, începând din 1922.

Astfel, tezaurul sfânt al studenţimii va rămâne prezent, ca o rădăcină vie în sufletele tuturor generaţiilor de studenţi care ne vor urma şi vor purta prin lupte steagul mai departe.

Aceasta, pentrucă bătălia în istorie a neamului românesc nu s'a terminat încă. Nu suntem ajunşi la biruinţă şi nu ne este dat să ne odihnim. Şi ne încordăm. Să ne încrdăm pentru a putea judeca privind departe în zări, pe o linie lungă. Până acum n'am făcut decât să ne eliberăm drumul, dar n'am învins. Avem doar o biruinţă virtuală şi trebue să câştigăm marea biruinţă legionară de mâine.

Puterea sufletului legionar şi a motorului său activ, studenţimea română creştină, stă tocmai în rezervele lor latente, în potenţialul lor, în posibilităţile lor de devenire, în elanul lor vecinic înoitor şi creator.

Suntem angajaţi pe linia revoluţionară a desăvârşirii, drum care rupe cu răul şi trecutul. Pe linia individuală trebuie să ajungem la eroul integral în unitate, pe linia colectivă trebuie să realizăm o ţară tare şi sănătoasă, iar pe linia dumnezeească trebue să obţinem mântuirea neamului românesc.

In luptele ce vor veni — şi vor fi multe până la biruinţă — noi cei vii nu suntem decât mandatarii celor ce din viaţa lumească au murit. Toate eforturile noastre şi a celor ce vor veni după noi, se vor rândui ca roadele sfintei rădăcini, care este jertfa lor.

Să nu uităm adevărul din natură: a trăi însemnează a lupta; cine nu luptă, moare. Sensul bărbatului este războiul. Nu vin timpuri de odihnă. A rămas răul din noi şi dintre noi ceeace este un duşman mai vrăşmaş pentrucă este ascuns. Numai prin noi şi prin ţărîa noastră vom putea reajunge ce-am fost şi face ceeace ne-a legat Ionel Moţa, primul nostru preşedinte de onoare.

Părăsind conducerea studenţimii, urze noii conducerii să facă mai mult decât am putut noi face.

*

Incheind d. dr. *Şerban Milcoveanu* a desemnat persoana noului preşedinte al Uniunii rostind următoarele:

„Numesc ca preşedinte al Uniunii Naţionale a studenţilor creştini români, pe camaradul Viorel Trifa, preşedintele Centrului studenţesc Bucureşti"

Şi acum, dragi camarazi, Imnul legionarilor căzuţi, — pentru morţii noştri scumpi.

Toţi cei prezenţi, executând salutul legiunii, intonează imnul legionarilor căzuţi.

Cuvântarea d-lui Viorel Trifa, noul preşedinte al Uniunii

Camarazi,

Nici unui înaintaş nu i-a revenit conducerea studenţimii în condiţiuni analoage celor de azi. Poate anul 1922 să fi pus pe conducătorii studenţimii în faţa unei asemenea răscruci. Altele erau însă problemele lui 1922 şi altele sunt problemele anului 1940.

Din cercetările pe care le-am făcut în ultimul timp, referitor la viaţa studenţească, am ajuns la următoarele concluzii:

I. După cei trei ani de prigoană n'a mai rămas nici o organizaţie studenţească în activitate. Toate au fost disolvate, arhivele în mare parte distruse, comitetele de ani de zile neschimbate. Este necesară o reorganizare şi o primenire a vieţii studenţeşti.

II. Statul român, adversarul de ieri al studenţimii este astăzi stat naţional legionar. Sistemul de organizare studenţească de până acum a fost creat şi menţinut pentru a lupta împotriva clasei conducătoare jidovite. In noul stat, putându-se lucra mai liber, conducătorii fiind reprezentanţii autentici ai poporului, se impune revizuirea metodei de activitate studenţească.

III. Vechile centre, uniunea şi societăţile studenţeşti au la bază concepţia democratică a alegerilor comitetelor, comisiilor, cenzorilor, etc. Toate acestea aparţin azi trecutului. In epoca noastră şi în noul stat autoritar românesc, studenţimea nu poate să rămână un organism anahronic

IV. Prin realizarea statului legionar, studenţimea, pe lângă câştiguri de ordin spiritual, trebue să se bucure şi de o soartă mai bună în ce priveşte bursele, căminele, cantinele etc. Raportul dintre conducerea studenţimii şi ministerul educaţiei naţionale va trebui deci să fie altul decât cel de până acum.

Pentru a putea face faţă tuturor acestor probleme, nu găsesc satisfăcătoare formula încredinţării unui mandat. Am nevoe de puteri absolute în viaţa studenţească. N'am timp de pierdut cu fleacuri democratice şi nici cu formalităţi de paragrafe.

Formula este simplă: să se execute tot ceeace poruncesc şi răspund pentru tot ceeace am ordonat. Răspund camaradereşte în faţa voastră a tuturor, răspund penal în faţa ministerului instrucţiunii şi a justiţiei ţării, politic în faţa comandantului mişcării legionare şi moral în faţa lui Dumnezeu şi a conştiintei mele de legionar.

Principii pentru activitatea de viitor

Şi acum, CATEVA PRINCIPII CARI VOR CALAUZI ACTIVITATEA UNIUNII PE VIITOR.

1. Alegeri nu se mai fac (pentru societăţile persoane juridice vom cerceta formula potrivită). Preşedinţii centrelor studenţeşti vor fi numiţi de mine, la propunerea înaintaşului. Preşedinţii de societăţi studenţeşti vor fi numiţi tot de mine, la propunerea preşedinţilor de centre. Pentru cel propus răspunde propunătorul. Propunerile şi numirile se vor face în măsura în care vom găsi omul. Fac atenţi pe cei ce propun şi pe cei ce sunt propuşi că pe viitor, conducerea studenţimii nu înseamnă port de eşarfă, şedinţe de comitet şi grevă generală, ci creaţie. Douăzeci de ani de lupte crâncene studenţeşti cer generaţiei noastre să înfăptuiască. Să stea deci la o parte uşurateci, lenesii şi pezevenghii. De se va strecura vre-unul — ceeace nu este exclus — să ştie că nu va scăpa toată viaţa lui de mânia noastră. Fac apel la oamenii modesti, pe care nu-i cunosc şi nu-i cunoastem. Să nu aştepte să fie traşi de mânecă. Să-şi ofere serviciile. Avem nevoe în special de aceia.

2. In atribuţiile noastre intră toată studenţimea română de sânge şi viţă românească, fie că ei sunt sau nu sunt legionari. Nu toată lumea poate fi legionară. Cei ce sunt legionari vor avea grija ca în unităţile lor să-şi facă educaţie legionară şi să crească în spiritul Căpitanului. Noi vom avea grija tuturor. Forţa noastră sunt camarazii legionari, grija noastră sunt însă toţi camarazii şi toate camaradele de studii.

3. Vom începe în zilele apropiate să cercetăm toate problemele studenţeşti ca: asistenţă medicală, burse, cămine, cantine etc. etc. Vrem să realizăm autonomia studenţească, pentru care am luptat atât. Ministerul educaţiei naţionale a fost consultat şi suntem în căutarea celei mai bune formule pentru a da pe mâna studenţimii tot ceeace se referă la viaţa ei. Să ştiţi însă un lucru: asta înseamnă cel mai mare examen pe care noi toţi va trebui să-l dăm. Studenţimea a dovedit că ştie să se conducă singură. Mai mult încă: studenţimea a văzut politiceşte mai bine decât toţi ramoliţii vieţii politice româneşti. Aştept dela voi toţi ca să vă străduiţi să dovedim că vom putea să ne şi administrăm singuri.

4. Ca încheere ţin să accentuez că în viaţa studenţească, ca în tot statul românesc, se întâmplă o mare revoluţie. Vă rog să înţelegeţi că în epoca asta revoluţionară nu toate pot fi puse la punct din prima zi. Nu vom putea vindeca rănile a 20 ani de viaţă studenţească, în 2 zile. Apoi nu uitaţi că noi nu putem rezolva un lucru decât radical. Mai bine aştept un an de zile deschiderea unui cămin, decât să-l deschid mâine, dar fără a fi în stare să-l administrez şi controlez.

Cu aceste câteva gânduri pornim la treabă.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

*

Incheind, d. Viorel Trifa a desemnat pe legionarul Valeriu Neagoe, preşedintele Societăţii studenţilor în medicină, ca preşedinte al Centrului studenţesc Bucureşti, adăogând: Până la numirea noulor conducători rămân vechii preşedinţi, ca reprezentanţi ai societăţilor respective.

D. Viorel Trifa a citit apoi telegramele pe care studenţimea română le trimite: M. S. Regelui Mihai I, M. S. Regina Mamă Elena, d-lui general Antonescu, conducătorul statului român şi preşedinte al consiliului de miniştri, d-lui Horia Sima, vice-preşedintele consiliului de miniştri şi comandant al mişcării legionare, familiilor conducătorilor studenţimii căzuţi în timpul prigoanei, precum şi reprezentanţilor tineretului german şi italian.

Şedinţa a fost încheiată cu un puternic „Ştefan Vodă al Moldovei", care a răsunat din piepturile tuturor.

— m. mir. —

Salonul oficial

Lucrările pentru salonul oficial de toamnă se primesc la fundaţia „Dalles" din B-dul Brătianu, Luni 20 Septembrie, Marţi 1 şi Miercuri 2 Octombrie a. c. între orele 9—1 şi 4—7.

Se pot prezenta desene, desene colorate, gravuri de toate felurile şi afişe, câte cel mult 15 (cincisprezece) lucrări din partea fiecărui artist.

Lucrările trebue prezentate înrămate, cu stori şi belciuge, iar desenele şi gravurile sub geam.

Formularele de prezentare se pot procura dela Direcţia Artelor, Str. Gen. Berthelot nr. 25.

Presa italiană despre M. S. Regele Mihai I şi generalul Antonescu

Roma, 26 (Rador).— **Revista „La Domenica" din Milano publică un articol despre M. S. Regele Mihai sub titlul: „Mihai al României este Rege pentru a doua oară", în care, după ce face o scurtă biografie a tânărului monarh, scrie textual:**

„Regele Mihai are astăzi 19 ani şi este iubit de toţi românii, care L-au văzut adeseori alături de Tatăl Său cu prilejul ceremoniilor publice. El a urmat studii severe şi una dintre tradiţionalele ceremonii ale Palatului Regal era examenul de sfârşit de an. Se spune că este foarte inteligent. In ultimii ani, Regele Mihai se prezenta în frac în faţa comisiei examinatoare, pe când Regele Carol, aşezat într'un fotoliu, asista la întrebările profesorilor examinatori".

Articolul termină subliniind marea dragoste pe care M. S. Regele Mihai o are pentru Mama Sa. Pe când era Prinţ Moştenitor, el vizita de două ori pe an Italia, pentru a-şi vedea pe Mama Sa.

Ziarul „Il Polesine Fascista" publică un articol al d-lui prof. Isopescu, intitulat „Generalul", în care autorul face biografia Şefului Statului Român, d. General Ion Antonescu, spunând că d-sa este numit în România „Generalul de Fier", graţie calităţilor sale de exemplară cinste şi dragoste pentru ţară.

Un ziar bulgar despre raporturile de bună vecinătate dintre România şi Bulgaria

Sofia, 26 (Rador). — Ziarul „Zora", sub titlul: „Legături culturale bulgaro-române", publică un articol al d-lui profesor universitar Vlatislav Elexeieff din Sofia în care între altele scrie:

Istoria culturală şi politică a popoarelor bulgar şi român — aceasta o ştie orice om cult de la noi — se înfăţişează încă din secolele XIII şi XIV. Noi bulgarii socotim faptul acesta numai în bine.

Cine poate nega rezultatele binefăcătoare ale acestor legături culturale pentru ambele popoare vecine?

La noi fiecare om prevăzător subliniază nenumăratele foloase din adâncirea tot mai mare şi înţeleaptă a legăturilor culturale româno-bulgare. Istoria însăşi deschide acest drum, literatura comună bulgaro-română în decursul secolelor, monumentele comune, influenţele bulgare asupra limbei româneşti, aceeaşi cultură creştină, caracterul poporului nostru, cultura lui sufletească, convieţuirea paşnică a numeroaselor colonii bulgare răspândite pe pământurile Valahiei şi Moldovei, aproape aceeaşi industrie orăşenească aceleaşi meserii, aceeaşi agricultură, amintirile vii pe care ambele popoare le au de la războaiele ruso-turce din sec. XVIII şi XIX, bucuriile şi amărăciunile comune în zilele de libertate şi de robie, toate acestea unesc atât de mult.

Ele fac ca bulgarii şi românii să fie vecini apropiaţi şi tovarăşi nedespărţiţi pentru progresul culturii în sud-estul Europei.

Faptul că întreaga Bulgarie şi în toate ţinuturile bulgăreşti nu se poate găsi niciun om care, având în vedere suferinţele de până acum ale poporului bulgar, să nu compătimească greutăţile poporului român, vorbeşte de la sine.

In astfel de împrejurări, ce preţ poate avea ura, dispărută deja, care a fost sădită în mod artificial?

Bulgarii, cât timp au fost nevoiţi să suporte nedreptăţile — aşa şi acum — hrăneau şi hrănesc în inimile lor cele mai bune sentimente faţă de guvernul român.

Am instruit şi instruim tinerele generaţii în spiritul unei bune înţelegeri reciproce, în spirit de bună vecinătate, ceeace de altfel şi românii au dovedit-o în mai multe rânduri, sprijinind mişcarea de eliberare a Bulgariei.

Noi bulgarii niciodată nu vom uita că românii au contribuit în mod larg în Dobrogea la deschiderea şcolilor bulgare, bisericilor bulgare şi la desvoltarea aspiraţiilor culturale. — premergătore Academiei de Ştiinţe din capitala Bulgariei.

Nu vom uita deasemenea frumoasa viaţă culturală dăruită paşnicelor colonii bulgare din Galaţi, Brăila şi Bucureşti, iar cu o sută de ani înainte şi aceliea din Craiova.

Reamintindu-le toate acestea, noi bulgarii credem în ziua bună de mâine, credem în desvoltarea culturii de mâine.

Ce scrie ziarul bulgar „Mir"

Sofia, 26 (Rador). — *Ziarul „MIR", sub titlul „Diferenţă", publică un articol semnat de d. dr. B. Laninski, în care scrie între altele:*

In România s'a stabilit de câteva zile nu un guvern nou, ci un regim nou.

Se poate spune că înainte de venirea la putere a Generalului Antonescu şi până la constituirea de către d-sa a noului guvern al legionarilor şi al adepţilor lor, reorganizarea din România se datora mai degrabă evenimentelor externe sub influenţa şi ambiţia câtorva factori interni, decât vreunei mişcări spontane, cum este de exemplu Garda de Fier, care vine ca o reacţie pentru a înlocui sistemul demo-liberal al statului român.

Se poate spune că, după retragerea cabinetului parlamentar al d-lui Tătărăscu, după aprobarea prin plebiscit a Constituţiei din 1938, în România se instituse un regim nou, ale cărui instituţii nou creiate erau însă construcţii artificiale, cu atât mai mult cu cât, cu toată prigoana, Garda de Fier, continua să existe.

Evident şi pentru acest regim nou s'a pus chestiunea legăturilor între conducere şi popor, ca şi pentru forţa socială pe care să se sprijine guvernul. De aceea s'a creiat Frontul Renaşterii Naţionale, care mai târziu s'a transformat în Partiul Naţiunii.

S'a creiat o organizaţie de stat a tineretului, ca şi o serie întreagă de instituţii, care însă nu au putut atrage masa poporului.

In acest timp, Garda de Fier şi reacţiunea ei continuau. Astăzi vedem că, din instituţiile vechiului regim nu a rămas nici urmă după venirea la putere a Gărzii de Fier.

După ce face o analiză a condiţiilor în care se poate afirma un regim totalitar, autorul continuă:

Avându-se în vedere acest lucru, este explicabilă şi rezerva şi neîncrederea cu care au fost primite la Roma şi Berlin creiarea statului corporativ român ca şi a partidului de stat, cu atât mai mult cu cât în cazul de faţă un mare rol l-au jucat şi evenimentele din politica internaţională.

Bine înţeles, aceasta nu înseamnă că Roma şi Berlinul neagă caracterul universal al regimurilor lor. Situaţia care a fost în România se datoreşte faptului că, înainte de regimul Generalului Antonescu, acolo s'a încercat creiarea unui regim totalitar fără ca să existe condiţiunile necesare pentru aceasta.

Situaţia este cu totul alta acum în România Legionară.

România are toate perspectivele să se afirme, mai ales că conducerea găseşte sprijinul fanatic al marelor mase ale poporului.

Un ziar elveţian despre situaţia din România

Berna, 26 (Rador). — **Ziarul cotidian „La Revue" publică sub titlul: „Tragedia românească", un lung articol, „de la un compatriot elveţian înapoiat de curând de la Bucureşti".**

Autorul scrie că a fost, în Bucureştiul pe care îl iubeşte, martor al suferinţii române şi că niciodată „nu a găsit poporul român atât de mare şi de demn ca în zilele doliului naţional".

D-sa face o lungă şi foarte obiectivă trecere în revistă a evenimentelor care au dus la pierderea Basarabiei, Dobrogei de sud şi Transilvaniei de nord, relevând că asupra României s'au făcut neîncetat presiuni.

Autorul articolului continuă astfel: „Uitând amintirile istorice şi naţionale, renunţând la interesele strategice şi economice, uitând efortul civilizator făcut timp de 27 ani în meleagurile aproape pustii în 1913, românii s'au arătat dispuşi să sacrifice Cadrilaterul pentru pacea din sud-est şi pentru reluarea tradiţionalelor relaţii cordiale cu Bulgaria".

In ce priveşte Transilvania, autorul scrie că România s'a arătat intransigentă, „fiindcă românii consideră Transilvania nu numai un pământ naţional, dar un pământ sfânt. Ei ştiu că acolo s'a plămădit poporul român. Este regiunea pe care dacii au civilizat-o cel mai mult, iar romanii au colonizat-o intens. Sarmisegetuza, capitala Daciei, era în Transilvania. Oraşele, instituţiile publice de conducere, fortăreţele, castrele, staţiunile termale, exploatarea aurului şi altor minerale, şi tot ceeace constituia faimoasa civilizaţie dacoromană, se aflau în Transilvania. Regiunea muntoasă, deci mai adăpostită contra invaziei barbarilor, Transilvania a putut păstra rasa română cea mai curată. Din această regiune au plecat întemeietorii primelor state române, Dragoş din Maramureş şi Radu din Făgăraş. Dar în ciuda numărului majoritar, românii din Transilvania au suferit timp de secole o soartă vitregă, din cauza năvălitorilor, care îşi menţineau dominaţia prin forţă. Ei au încercat revoluţii, care au fost înecate în sânge; au ajutat în războaie împăraţi şi regi străini, cu speranţe într'o soartă mai bună, şi pentru liberarea lor România a intrat în războiul mondial, pierzând o zecime din populaţie, adică 800.000 oameni.

Iată decе românii consideră Transilvania drept pământul lor cel mai sacru".

RADIO BLAUPUNKT
VÂNZARE EXCLUSIVĂ * RATE LUNARE
ELECTROGAZ
CALEA VICTORIEI 50 şi SUCURSALE

BAI NATURALE DE IOD IN CASA
CU SARE de IOD de BAZNA
Această sare se extrage prin evaporare în vid din izvoarele radio-active de Iod şi Brom din Bazna şi conţine pe lângă alţi importanţi compuşi minerali, socotiţi la 1000 grame apă de izvor: 0,07 Iodură de sodiu, 0,13 Bromură de sodiu, precum şi urme de fier. Minunatele şi multiplele proprietăţi curative ale sărurilor de Iod de Bazna sunt recunoscute de sute de ani, în special sunt indicate la Sciatică, Reumatism, Gută, Scrofuloză, inflamaţia ganglionilor, boli de nas, gât şi urechi, ale organelor genitale la femei. O baie foarte concentrată de cadă se prepară din 1 kgr. de sare de Iod de Bazna, pachet original, la 40 litri apă caldă. Cura completă constă din 23-25 băi. Sare de Iod de Bazna se găseşte de vânzare la toate farmaciile şi drogueriile.

CATRAN SUPERIOR
Vinde UZINA DE GAZ din Bucureşti B-dul Mărăşeşti Nr. 2 la următoarele preţuri:
9,90 Lei kg. en-gros dela 5.000 kg. în sus
10,80 Lei kg. en-detail
Loco Uzina de Gaz-Filaret în vasele clientului.
7495

APARTAMENT
extra-luxos, mobilat, plin centru, grădină, de închiriat imediat familie fără copii. La ziar sub „Vast" O. 15.

DOCTOR
A. SAVULESCU
REUMATISM
INIMĂ-STOMAC-DIABET
Str. I. G. Duca (fost Cometa) nr.32
Tel. 2.60.44. Consult. 4—6
797

BOLI venerice-urinare
Tratament dela 9—12 şi 2—7
Dr. CONSTANTIN TULIU BLANC
BULEVARDUL CAROL No. 58

BOLILE DE FEMEI
Dr. VIRGILIU MONDA MAMOŞ
Consult şi tratamente 10-11 şi 2-6
Str. Brezoianu No. 9 (colţ cu Str. Belvedere). Telefon 5.38.05. 276

URINARE, VENERICE, SEXUALE LA BĂRBAŢI ŞI FEMEI
consultă şi tratează 8—12 2—8
Dr. Rămureanu
„TAMADUIREA"
Bucureşti Calea Rahovei 5 (parter)
6

BOLI DE PIELE şi VENERICE
Dr. I. CERNA - Medic Primar
Cons. 5—8
Diatermie-Electroterapie
Bloc — Wilson 13
Lângă Palatul Regal - Tel. 3.20.55

PARASTASUL PENTRU ALEXANDRU CANTACUZINO

Joi dimineaţă, la ora 11, s'a oficiat la biserica Sfinţii Apostoli un parastas pentru odihna sufletului lui Alexandru Cantacuzino, comandant legionar.

Au fost de faţă la pioasa ceremonie: d-na Alexandrina Cantacuzino; d-na Florica Al. Cantacuzino, cu fiica, d. C. Gr. Cantacuzino, d. col. C. Milcoveanu cu d-na; d. Horia Sima, comandantul mişcării legionare şi vicepreşedintele consiliului de miniştri; d-na Lelia Stelian Popescu; d-na Sturdza; d-nii: Louis Beneito, reprezentantul Spaniei; general Dragu, colonel Zăvoianu, Vasiliu-Cluj, colonel Horia Axente; d-na şi d. profesor Forţu, d-na Gârcineanu, d-na ing. Ionică, d-na Soare, d. C. Boghici, M. I. Caramzurescu, pr. I. Stănescu, pr. D. Georgescu, arhimandritul Filaret Jocu, pr. Gh. Păunescu, pr. Al. Popescu, prof. Simion Mehedinţi, arhitect Cerkez, numeroşi legionari, prieteni şi cunoscuţi ai defunctului.

Serviciul religios a fost oficiat de s. s. pr. Comana, parohul bisericii Sfinţii Apostoli, asistat de s. s. pr. Dumitrescu-Borşa şi Mihăilescu-Gorgani şi diaconii Lavru şi Ion Strâmbu.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii sub conducerea d-lui Stoicescu, iar ruga „Tatăl Nostru" a fost cântată de d-ra Laurenţia Comana.

După oficierea serviciului religios, S. S. preotul econom *Gh. Comana*, a vorbit despre viaţa de erou şi moartea de martir a comandantului legionar Alexandru Cantacuzino.

Principele Alexandru Cantacuzino, a spus sfinţia sa, a cărei pomenire de un o facem astăzi, este cruciatul cu blazon care împreună cu Căpitanul său, şi alături de Moţa, de Marin şi de milionul de vlăstare tinere ale neamului, au purtat ca lampadofori făcliile de lumină prin întunericul moral în care zăceam.

Din pridvoarele istoriei neamul Cantacuzin şi-a legat viaţa de rosturile eterne ale creştinătăţii.

Alexandru Cantacuzino a intrat în strălucita misiune creştină împlinită de şirul strămoşilor săi. Nici nu se putea altfel! Fiu de Cantacuzin, fiu al aceleia care este vestala ce veghează ca pe vatra neamului să nu se stingă flăcările credinţii şi ale fanaticei iubiri de neam, fiu al Alexandrinei Cantacuzino, a mers pe drumul destinului său! A împlinit voia lui Dumnezeu! După ce s'a rupt din desfătările pe care i le înlesnea o viaţă ferită de greutăţi materiale şi acoperită de străluciri cu adânci ecouri istorice, după ce s'a sfinţit cu o viaţă aspră cu post şi rugăciune, a intrat în oastea Arhanghelului.

De apoteoza jertfei sfinte nu îndrăsnim să ne apropiem cu cuvântul.

Pr. *Dumitrescu Borşa* a evocat monumentele eroice din viaţa lui Alexandru Cantacuzino, din timpul războiului din Spania pentru Hristos.

In munca de primenire a sufletului neamului, sub ocrotirea Arhanghelului Mihail, Cantacuzino avea loc de frunte. Dar nebunia care guverna sub duhul Satanei nu putea suferi oastea lui Hristos. A fost ucis şi Căpitanul şi alţi 13 împreună cu el. Iar anul, trecut, nebunia înfuriată a deslănţuit măcelul în care a murit şi Alexandru Cantacuzino. S'a făcut acolo în ceruri o legiune nouă, care, sub conducerea Arhanghelului şi a Căpitanului, ne luminează şi porunceşte legionarei să meargă pe drumul croit. de el, să facă dreptate şi să ducă la slavă neamul.

S. S. pr. *Andrei Mihăilescu* a vorbit de trecutul de muncă şi de jertfă a lui Alexandru Cantacuzino.

*

Descendent al Cantacuzinilor care au dat Ţării Românesti domnitori, Alexandru Cantacuzino a făcut dintru început carieră diplomatică, pe care o părăseşte, în 1933, pentru a intra în Garda de Fier ca element activ.

Conducând şantierul dela Casa Verde, făcând campania electorală din Moldova care-i stăruieşte răsunătorul proces dela Paşcani, Cantacuzino este promovat comandant legionar scurt timp după dedicarea sa legiunii, pentru viziunea şi spiritul de înţelegere al mişcării. Tot în acea vreme a acceptat a fi exponent al studenţimii noastre în relaţiile cu tineretul din alte ţări, reprezentând-o la multe congrese şi manifestări internaţionale studenţeşti.

In 1936 a avut misiune din partea Căpitanului de a face parte din echipa de elită trimisă în Spania, alături de Moţa şi Marin. Reîntors, capătă însărcinarea de a organiza corpul de sacrificiu Moţa-Marin.

In prigoana dăslănţuită la începutul anului 1938, este arestat. In drum dela Miercurea Ciucului spre Jilava, sare din trenul ce era în plin mers, în timpul nopţii, ascunzându-se la Braşov, conducând de acolo organizaţia. In acest timp, justiţia militară îl condamnă, în contumacie, la 9 ani.

Rearestat în Octombrie 1938 şi internat la R.-Sărat, Alexandru Cantacuzino este asasinat la 22 Septembrie 1939, după 1 an de temniţă grea.

După urma lui rămâne mai multe cărţi de doctrină legionară, numeroase manuscrise ce vor fi tipărite şi un testament politic.

Modificarea articolului 6 din legea pentru organizarea şi funcţionarea Ministerului Apărării Naţionale

Monitorul Oficial de eri publică următorul decret lege:

Art. unic. — Articolul 6, alineatul 4, punctele **a, b, c, d, e, f** şi **g**, din legea pentru organizarea şi funcţionarea Ministerului Apărării Naţionale, se modifică după cum urmează:

Consiliul superior al armatei se compune din:

a) Preşedinte: ministrul apărării naţionale;

b) Membri permanenţi:

Subsecretarul de stat al armatei de uscat.

Subsecretarul de stat al înzestrării şi administraţiei armatei.

Subsecretarul de stat al aerului şi marinei.

Comandanţii de armate.

Şeful marelui stat major.

Comandantul militar al Capitalei;

c) Pentru chestiuni privitoare la înaintările în armată, consiliul superior al armatei se completează cu:

Comandanţi de corp de armată sau similarii lor, cărora le aparţin ofiţerii.

Comandantul marinei regale, sau

Comandantul forţelor aeriene, pentru ofiţerii ce fac serviciul în comandamentele respective

d) Pentru chestiuni de natură tehnică, precum şi pentru ofiţerii care sunt întrebuinţaţi de subsecretariatul de stat al înzestrării armatei, consiliul superior al armatei se completează cu:

Inspectorul general tehnic al [illegible]

e) Secretar al consiliului superior al armatei este respectiv secretarul general al subsecretariatelor: armatei de uscat, înzestrării şi administraţiei armatei sau aerului şi marinei, după chestiunile privitoare la acele subsecretariate ce se deliberează.

In atenţia d-lui ministru al educaţiei naţionale

Un grup de solicitanţi cu examenul de capacitate roagă pe d. ministru al educaţiei naţionale să vină cu o măsură prin care să se interzică profesorilor şi profesoarelor cu catedre la Stat — precum şi celor pensionaţi — să ocupe şi catedre sau ore la şcolile particulare.

Măsura înţeleaptă a conducătorului statului — un om, un salariu — interpretată astfel cel puţin pentru o perioadă tranzitorie — ar da posibilitate plasării tuturor candidaţilor cu examenul de capacitate cari, mai ales acum când ministerul se ocupă de plasarea atâtor profesori refugiaţi, se văd în pericol de a nu-şi mai putea valorifica un maldăr de diplome şi examene obţinute cu trudă şi sacrificii.

A apărut în editura „Universul"

TUDOR N. PUPEZESCU
Caiet de Caligrafie:
NOU No. 19 Scrierea curentă (rapidă)
No. 10 Scrierea curentă (rapidă)
No. 11 Scrierea curentă (rapidă)
P. S. Caietele sunt prevăzute şi cu modelul respe...
Bloc Desen:
Murillo No. 50 (curs inferior) lei 50.—
Murillo No. 70 (curs superior) lei 70.—
P. S.—Blocurile pentru cursul superior sunt prevăzute cu caiet de schiţe şi caiet de notiţe.
Părerea d-lui Profesor Iosif I. Gabrea despre „CAIETELE DE CALIGRAFIE" alcătuite de d. TUDOR N. PUPEZESCU:
. . . . . .
...Totodată te felicit pentru realizarea lor; desigur, aşa zisele „dexterităţi". — printre care se numără şi caligrafia — trebuesc tratate cu o deosebită grije de sufletul copilului. Modelele să-i fie îndrumător, dar să nu-i înnece spontaneitatea şi plăcerea de a lucra. Prin simplitatea lor, caietele d-tale ţin seamă de acesle condiţii şi de aceia sunt îndreptăţit să-ţi urez din toată inima cel mai desvârşit succes în răspândirea lor.
Comenzile se primesc la Librăria „Universul"
Se expediază şi contra ramburs